

Historie dema, ke kterému chci něco říci, pro mne začíná rokem 2002, kdy jsem poprvé viděl písničkáře **Petra Sedláčka**. Během jeho prvních vystoupení s Krychlí jsme si začali notovat a když se v roce 2003 rozjížděla soutěž Notování pod Vyšehradem, zavlkl jsem ho mezi soutěžící. Zúčastnil se prvních dvou ročníků a dostal se až do finále. Protože mám Petrovy písničky rád, chodím na jeho vystoupení i jinam. Hluboko v paměti mi zůstává jeho účast na Zahradě písničkářů 2005 v Kuřimi, jeho vůbec nejsilnější sólové hraní, které jsem zažil. Skoro jsem se sám sebe ptal, může-li jako sólista zapůsobit ještě víc?

Je to zhruba rok, co jsem v bohnickém Divadle za plotem na I-folk jamu poprvé viděl Petra vystupovat s kytaristou **Tomášem Gregorem**, mladým jazzmanem z Bratislavy. Tomáš, při seznámení mládenec spíše plachý, hrál na scéně s jistotou a přitom s úctou a pokorou ke svěřenému dílu, jak to umí jen opravdový Muzikant. A hle, Sedláčkova kytara Anežka přizvukovala jen skromně, dobře hraným doprovodem a Petr se rozezpíval jako ještě nikdy! Škoda, že je Tomáš z takové dálky, pomyslel jsem

Petr Sedláček společně s Tomášem Gregorem
na loňském I-folk jamu

foto: Vítek Školník Urban ©

si? Ukažte mi na naší amatérské scéně pravidelně spolupracující tandem, který dělí nejen stovky kilometrů, ale i státní hranice!

Moje druhé setkání s tandemem Sedláček - Gregor, které se odehrálo v červenci na Folkové růži 2005, bylo zážitkem, který mě utvrdil v názoru, že toto je nová cesta pro Sedláckovy písničky. Leč neodjížděl jsem z Jindřichova Hradce přesvědčen, že se jí budou brát? Teprve na podzim, při oslavě Sedláčkových narozenin, jsem si uvědomil, při řeči s Tomášem mezi čtyřma očima, že tyto dva muzikanty žádné kilometry nedělí, o pomyslné čáře hranic ani nemluvě. Nebavili jsme se o muzice: našeho kamaráda Petra Sedláčka postihlo několik těžkých životních zkoušek a naše řeč šla o něm. A já si uvědomil, že Petr a Tomáš jsou především přátelé? Přátelství mužů nedělí kilometry ani čas, bez ohledu na ně roste a košatí při každém setkání. A nese plody.

Vlastně mě ani nepřekvapilo, když mi Petr začátkem ledna řekl, že jede s Tomášem točit demo. A hned si se mnou domluvil schůzku, aby mi disk nazvaný **Gregor Sedláček: DEMO 2006** mohl za čerstva dát. Překvapením byl až poslech. Písničky mají nový zvuk, jsou o krok dál - co krok, to sedm mil, vážení! Zvuk úplně nový, který se neshoduje ani s tím, který předváděli v Hradci. Nový nejen tím, že Tomáš začal i zpívat, ale i novým aranžmá a precizní studiovou prací. Nový hudební kabátek dobře hřeje Sedláckovu snad nejznámější píseň

Bohnice blues

. Ten starý byl už častým hraním notně spotřebován a písnička, přesto, že vynikající, začínalo být v mých uších zima. Druhá hodně známá píseň,

Velké slovo

, zdánlivě neprodělala velké změny. V podstatě "jen" rozpis pro dvě kytary. A velmi jí to svědčí! Oproti tomu Včera jsi nebyla doma, původně nenápadnou písničku, kterou si jen těžko vybavuji, přetváří dvouhlasé vokály a jedinečná Gregorova kytara v píseň velmi poutavou. Lepší z pěti nahraných na úvod cédéčka chlapci vybrat nemohli! Původně srandička Klíčová dírka dodává úvodní, jakoby šeptem zpívaný dvojhlas punc tajemnosti, která umocňuje závěrečnou pointu. Chytrý! Líto je mi závěrečné písničky Co mi na očích vidíš. Je to s dokonale vážnou grimasou udělaná úsměvná záležitost, kterou chlapci vyšperkovali pro nahrávku dialogem přes závěrečný scat. Nebudu-li CD moc hrát (myslím ale, že budu), jejich brebentění se mi neoposlouchá. Aspoň ne rychle. Obávám se ale, že v rádiích se kvůli němu písnička nechytne. Škoda každé dobré písně, která padne vedle? Kdybych měl deset hvězdiček, osm, možná devět bych tomuhle disku nechal.

Když si Petr se mnou domlouval schůzku, stěžoval si na Sedláčka. Že už rok nenapsal novou písničku, že ho netěší vystupování a vůbec, jestli se ten zádrmol nějak nerozuzlí, že odejde ze scény? Když mi ale, ani ne deset dnů na to demáček přinesl, zářil úsměvem. "*Včera jsem udělal novou písničku!*"

" hlásil a hýřil optimismem, který jsem u něj od loňského jara nezažil? Někdy během nahrávání ve studiu Petera Kravce v Prievidzi byl rozuzlen Sedláčkův zádrmol. A to je ten největší majstrštyk, který se Ti povedl, Tomáši Gregore! Za mnohem víc, než deset hvězdiček!